

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 การคัดเลือกสุกรพื้นเมือง

สุกรพันธุ์พื้นเมือง (Native pigs) ได้รับความนิยมในการเลี้ยงโดยเกษตรกรบนพื้นที่สูง และสุกรพื้นเมืองสีดำ มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยภูเขาเผ่าต่างๆ ที่ใช้สุกรที่มีสีดำ ในการประกอบพิธีกรรมต่างๆของแต่ละชนเผ่า เกษตรกรเผ่าต่างๆ มักเลี้ยงสุกรที่มีสีดำ ที่มีความทนทานต่อสภาพต่างๆบนพื้นที่สูง ซึ่งปัจจัยหลักคือ ทนทานต่อการใช้อาหารคุณภาพต่ำและทนทานต่อโรคต่างๆ การเลี้ยงบนพื้นที่สูงปัจจัยการนำเข้าสุกรพันธุ์ที่มีสีขาวน้อยมาก ทำให้การผสมข้ามกับสุกรที่มีสีขาวเกือบไม่มี ดังนั้น จึงได้ทำการเก็บรวบรวมสุกรพื้นเมืองที่มีในหมู่บ้านชุมชนชาวไทยภูเขา ซึ่งสภาพการเลี้ยงในชุมชนบนพื้นที่สูง จากการเข้าสำรวจพบว่า การเลี้ยงสุกรพื้นเมืองบนพื้นที่สูง มีจำนวนการเลี้ยงสุกรที่มีความหลากหลายแตกต่างกันในแต่ละชนเผ่า มีการเลี้ยงตั้งแต่นำมาไว้ใช้เป็นอาหารและประกอบพิธีกรรมจนถึงการเลี้ยงเพื่อการค้าขาย มีการเลี้ยงในระดับครัวเรือนหรือเลี้ยงเพียงบางครอบครัว มีจำนวนแม่พันธุ์เพียง 2-3 แม่ต่อครอบครัว โดยการปล่อยให้อาหารกินเองในธรรมชาติ และบางที่มีการเลี้ยงแบบมีคอกเลี้ยงชัดเจน อยู่ในบริเวณบ้าน เช่น ชุมชนชาวม้ง บ้านน้ำซุ้ม หมู่ 8 ต.บ้านปาง อ.หางดง จ.เชียงใหม่, ชาวอาข่า หมู่บ้านอาผ่าพัฒนา หมู่ 11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย (ภาพที่ 1) และ ชาวกระเหรี่ยง ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง

ในปัจจุบันแหล่งอาหารโปรตีนจากป่ามีปริมาณน้อยลง อีกทั้งมีจำนวนประชากรของแต่ละชนเผ่ามีจำนวนมากขึ้น เริ่มมีการเลี้ยงสุกรจำนวนมากขึ้น มีการเลี้ยงเพื่อการจำหน่าย มีจำนวนแม่พันธุ์เฉลี่ย 5-10 ตัวต่อครอบครัว เช่น ชาวล่าหู่ บ้านบ่อไคร้ ต.ปางมะผ้า อ.ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน (ภาพที่ 2) ซึ่งแหล่งนี้ในหมู่บ้านมีการแยกเขตการเลี้ยงสุกรที่ชัดเจนห่างจากชุมชนประมาณ 1 กิโลเมตร มีคอกเลี้ยงที่ชัดเจน และมีการปล่อยออกให้หากินเองให้ช่วงที่ไม่มีผลผลิตทางการเกษตรในแปลงของหมู่บ้าน เพื่อป้องกันการเข้าทำลายพืชผลทางการเกษตรของเกษตรกรรายอื่นๆ มีเกษตรกรเลี้ยงสุกรประมาณ 30 ราย มีสุกรพื้นเมืองรายละเอียด 10-15 ตัว เลี้ยงรวมทั้งแม่พันธุ์ พ่อพันธุ์รุ่นต่างๆ รวมถึงสุกรรุ่นขนาดต่างๆ จากการสอบถาม มีการใช้แม่พันธุ์และพ่อพันธุ์ในหมู่บ้านเป็นหลัก ไม่มีหลักเกณฑ์ใดๆในการคัดเลือกพันธุ์ การจำหน่ายโดยปกติจะเลือกตัวใหญ่ขายก่อน ไม่มีการนำพันธุ์สีขาวเข้ามาให้พื้นที่ มีการตอนลูกตัวผู้ เหลือไว้ทำพันธุ์รุ่นละ 1 ตัว มีชุมชนอื่นมาซื้อสุกรรุ่น และนำไปใช้ในการประกอบพิธีในหมู่บ้าน

การเลี้ยงสุกรพื้นเมืองบนพื้นที่สูงในทุกพื้นที่มีการผสมพันธุ์แบบธรรมชาติ มีการปล่อยพ่อพันธุ์เป็นอิสระ สามารถเข้าไปผสมกับแม่พันธุ์ได้ในหมู่บ้านเดียวกัน ส่วนมากพ่อพันธุ์จะมีขนาดเล็ก (ภาพที่ 1) และมักถูกตอนหลังจากอายุได้ 2 ปี และฆ่าเพื่อบริโภค ดังนั้น ไม่สามารถหาต้นตอของพ่อพันธุ์ได้ ส่วนแม่พันธุ์เกษตรกรคัดเลือกไว้รุ่นละประมาณ 1-2 ตัว ขึ้นกับความสามารถในการหาอาหารให้สุกรของเจ้าของ นอกจากนี้บริโภคและขายในการประกอบพิธีต่างๆ อัตราการให้ลูกต่อครอกค่อนข้างน้อย มีขนาดครอกเพียง 2-7 ตัวเท่านั้น

แหล่งวัตถุดิบอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงสุกรบนพื้นที่สูง ได้แก่ เศษอาหารและเศษผักที่เหลือจากครัวเรือนและแปลงการเกษตร รวมถึงแหล่งอาหารที่ได้จากป่า โดยใช้ต้นกล้วยเป็นหลัก มีฟักทอง มะละกอบ้างเป็นส่วนประกอบรองลงมา ส่วนในชุมชนที่มีการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เมื่อปีที่ผ่านมามีข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีราคาถูก เกษตรกรจึงเก็บผักข้าวโพดไว้ นำมาใช้เป็นอาหารในการเลี้ยงสุกร เป็นแหล่งวัตถุดิบอาหารอีกชนิดที่ใช้น้อยมาก โดยนำกะเมล็ดข้าวโพดออกจากฝักแล้วนำไปแช่น้ำประมาณ 1 วัน จากนั้นนำไปเป็น

อาหารให้สุกร บางรายมีการหมักร่วมกันระหว่างข้าวโพดและหยวกกล้วย แต่มีบางชุมชนมีการใช้อาหารสำเร็จรูปสำหรับสุกรหย่านม เมื่อเห็นสภาพแข็งแรง จึงให้กินเฉพาะหยวกกล้วยและรำข้าว

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

ภาพที่ 1 การเลี้ยงสุกรพื้นเมืองที่หมู่บ้านอาผ่าพัฒนา หมู่ 11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย แม่พันธุ์พื้นเมืองมีขนาดใหญ่ หลังแอ่น (ก) และมีพ่อพันธุ์ขนาดเล็กอายุประมาณ 1 ปี (ข) เป็นการเลี้ยงแบบขังคอกบริเวณหลังบ้าน (ค) และเลี้ยงสุกรขนาดเล็กไว้เพื่อให้พิธีกรรมต่างๆ และการบริโภค (ง)

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

(ฉ)

(ช)

ภาพที่ 2 สภาพการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองของชาวล่าหู่ บ้านบ่อไคร้ ต.ปางมะผ้า อ.ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน (ก) แบ่งการเลี้ยงจากชุมชน ภายในคอกเลี้ยงรวมกันทุกระยะของสุกร (ข และ ค) ให้ลูกต่อครอกน้อย (ง) มีการเตรียมอาหารจากหยวกกล้วยและเมล็ดข้าวโพด (ฉ และ ช)

การคัดเลือกสุกรพื้นเมืองได้รวบรวมแม่สุกรตัวเมียที่มีอายุ 1-2 ปี พร้อมทำการผสม และเก็บรวบรวมสุกรเพศเมียและผู้ ที่อายุประมาณ 4-5 เดือน ได้แก่ 1) เฒ่าเมียยน บ้านสันเจริญ อ.ท่าวังผา จ.น่าน 2) ชาวอาข่า หมู่บ้านอาผ่าพัฒนา หมู่ 11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย 3) หมู่บ้านชาวม้ง บ้านน้ำซุ้ม หมู่ 8 ต.บ้านปาง อ.หางดง จ.เชียงใหม่ 4) ชาวกระเหรี่ยง บ้านแม่ยาง หมู่ 2 ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง 5) ชาวล่าหู่ บ้านไร่หมู่เซอ (ไร่กลาง) หมู่ 4 ต.หัวเมือง อ.เมือง จ.ลำปาง 6) บ้านแม่หมีโน ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง 7) ชาวล่าหู่ บ้านบ่อไคร้ ต.ปางมะผ้า อ.ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน นำมาเพื่อทำเป็นแม่พันธุ์ทั้งสิ้น จำนวน 36 ตัว ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ในการคัดเลือกพ่อ-แม่พันธุ์พื้นเมืองที่มีอายุ 1-2 ปี มาผสมพันธุ์ เพื่อให้โครงการนี้ลดระยะเวลาในการดำเนินการและผสมพันธุ์สุกรได้เร็วขึ้น และสามารถทดสอบลูก G1 ได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งพ่อ-แม่พันธุ์พื้นเมืองที่มีอายุ 1-2 ปี จะสามารถทำการผสมข้ามพันธุ์ได้เลย การคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์โดยอาศัยหลักการในการคัดเลือกสุกรพื้นเมืองที่มีอายุ 1-2 ปี แม่พันธุ์จำนวน 5 ตัว และพ่อพันธุ์จำนวน 2 ตัว ที่นำมาเป็นพ่อ-แม่พันธุ์จาก 1) ประวัติแหล่งที่มาของพ่อแม่พันธุ์ เช่น พันธุ์ประวัติ การจัดการเรื่องพ่อพันธุ์ จำนวนพันธุ์สุกรในหมู่บ้าน การนำสุกรพันธุ์การค้าเข้าสู่หมู่บ้าน เพื่อให้ได้สุกรพันธุ์พื้นเมือง 2) ลักษณะทางกายภาพของสุกรแม่-พ่อพันธุ์ เช่น มีลำตัวสีดำ หลังแอ่น จำนวนเต้านม ลักษณะเต้านม ลักษณะความแข็งแรงของขา 3) ประวัติการให้ลูกที่ผ่านมา ได้แก่ จำนวนลูกต่อครอกของแม่พันธุ์ 4) ความทนทานต่อสภาพการเลี้ยงดูบนที่สูง ด้วยกรที่ได้รับอาหารคุณภาพต่ำ และความแข็งแรงทนทานต่อโรค

ส่วนการเก็บรวบรวมสุกรเพศเมียและผู้ ที่อายุประมาณ 1-2 เดือน จากแหล่งต่างๆ รวมถึงจากแหล่งที่ได้พ่อแม่พันธุ์อายุ 1-2 ปี (ภาพที่ 3) มาด้วยนั้น เพื่อนำมาทดสอบและศึกษาลักษณะที่ดีของแต่ละแหล่งที่มาสุกรและพร้อมให้ข้อมูลในการคัดเลือกเป็นพ่อแม่พันธุ์รุ่นต่อไป ซึ่งการดำเนินการของโครงการยังดำเนินการคัดเลือกและเก็บรวบรวมสุกรพื้นเมืองจากแหล่งอื่นๆต่อเนื่องอยู่ สำหรับสุกรอายุประมาณ 1-2 เดือน (ภาพที่ 4) ได้ทำการเก็บข้อมูลการเจริญเติบโตพื้นฐานต่างๆต่อไป

สุกรพันธุ์เหมยซาน (Meishan) ได้รับการอนุเคราะห์ พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ จากบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ ฝายธุรกิจสุกร ซึ่งได้จากฝูงปู่-ย่าพันธุ์ จำนวน 3 ตัว (ภาพที่ 5) และได้ลูกเหมยซานจากแม่พันธุ์ที่ได้มาโดยได้ตัวผู้ 1 ตัวและตัวเมีย 2 ตัว เป็นพ่อ-แม่พันธุ์เหมยซานแท้ เพื่อใช้งานต่อไป

ตารางที่ 2 สุกอร์พันธุ์พื้นเมืองจากแหล่งต่างๆที่คัดเลือกนำมาทดสอบและผสมพันธุ์

ลำดับที่	แหล่งที่มา	สุกอร์อายุ 1-2 ปี		สุกอร์อายุ 1-2 เดือน	
		ผู้	เมีย	ผู้	เมีย
1	เผ่าเมี่ยน บ้านสันเจริญ อ.ท่าวังผา จ.น่าน	-	1	2	5
2	ชาวอาข่า บ้านอาผ่าพัฒนา หมู่ 11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย	-	1	1	2
3	ชุมชนชาวม้ง บ้านน้ำซุ้ม หมู่ 8 ต.บ้านปาง อ.หางดง จ.เชียงใหม่	1	1	-	-
4	ชาวกระเหรี่ยง บ้านแม่ยาง หมู่ 2 ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง	-	-	1	5
5	ชาวมูเซอ บ้านไร่มุเซอ (ไร่กลาง) หมู่ 4 ต.หัวเมือง อ.เมือง จ.ลำปาง	-	-	2	4
6	บ้านแม่หมีใน ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง	-	2	1	3
7	ชาวลาคู บ้านบ่อไคร้ ต.ปางมะผ้า อ.ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน	1	-	1	3
รวม (ตัว)		2	5	8	22
รวมทั้งสิ้น (ตัว)		37			

ตารางที่ 3 รายละเอียดของสุกรอายุ 1-2 ปีที่คัดเลือกมาเป็นพ่อแม่พันธุ์ในการผสมรุ่นที่ 1

ตัวที่	เบอร์หู	แหล่งที่มา	พันธุ์	เพศ	อายุ (ปี)	น้ำหนัก โดยประมาณ (กิโลกรัม)	จำนวน เต้านม (เต้า)	ลักษณะโดยทั่วไป
1	M03	ฟาร์มปุ๋ย-ยา พันธุ์ ของ บริษัทบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ ฝ้าย	เหมยซาน	ผู้	1.5	200	18	มีรูปร่างดี สีสน้ำตาลดำ มีสีขาวยที่เท้าทั้งสี่ แข็งแรงข้อขาดี มีนิสัยไม่ดุร้าย นอนเป็นส่วนมาก
2	M01	ธุรกิจสุกร		เมีย	1.5	160	16	มีรูปร่างใหญ่ ข้อขาดี มีสีขาวยที่เท้าทั้งสี่ มีนิสัยไม่ดุร้าย นอนเป็นส่วนมาก
3	M02			เมีย	1.5	170	18	มีรูปร่างใหญ่ มีสีขาวยที่เท้าทั้งสี่ มีนิสัยไม่ดุร้าย
4	N01	บ้านน้ำซุ่ม หมู่ 8 ต.บ้านปาง อ.หางดง จ.เชียงใหม่	พื้นเมือง	เมีย	2	150	12	หน้ายาว สีดำล้วน หูปก ข้อขาแข็งแรง ขนยาว นิสัยขี้ตกใจ จำนวนลูกครอกที่ผ่าน มาประมาณ 7 ตัว
5	N02	บ้านแม่หมีใน ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง	พื้นเมือง	เมีย	1.5	150	10	หน้ายาว หูตั้งมีขนาดเล็ก สีดำล้วน หลังแอ่น นิสัยเชื่อง จำนวนลูกครอกที่ผ่าน มาประมาณ 5 ตัว
6	N03			เมีย	2	150	10	หน้ายาว หูตั้งมีขนาดเล็ก สีดำล้วน หลังแอ่น นิสัยเชื่อง จำนวนลูกครอกที่ผ่าน มาประมาณ 6 ตัว

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัว ที่	เบอร์ หู	แหล่งที่มา	พันธุ์	เพศ	อายุ (ปี)	น้ำหนัก โดยประมาณ (กิโลกรัม)	จำนวน เต้านม (เต้า)	ลักษณะโดยทั่วไป
7	N04	ม.อาผ้า พัฒนา ม.11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย		เมีย	1.5	120	12	สีดำล้วน หูตั้งมีขนาดเล็ก รูปร่างดี ไม่พอม หลังแอ่นมาก นิสัยขี้ตกใจจำนวนลูกครอกที่ผ่านมา ประมาณ 8 ตัว
8	N05	บ้านสันเจริญ อ.ท่าวังผา จ.น่าน		เมีย	1.5	150	10	สีดำล้วน หูตั้งมีขนาดเล็ก หลังแอ่นมาก นิสัยขี้ตกใจ จำนวนลูกครอกที่ผ่านมา ประมาณ 5 ตัว
9	N06	บ้านน้ำซุ่ม หมู่ 8 ต.บ้าน ปาง อ.หางดง จ.เชียงใหม่	พื้นเมือง	ผู้	2	180	10	หน้ายาว สีดำล้วน สีขาวที่เท้าทั้งสี่ หูปก นิสัยขี้ตกใจ ไม่สามารถรีดน้ำเชื่อได้ เกษตรกรให้ยืมมาเพื่อผสมพันธุ์
10	N07	บ้านอาผ้า พัฒนา ม.11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย		ผู้	1	130	12	สีดำล้วน หูตั้งขนาดเล็ก ข้อมาแข็งแรง ขนยาว นิสัยขี้ตกใจ เกษตรกรให้ยืมมาเพื่อผสมพันธุ์

ภาพที่ 3 แม่พันธุ์พื้นเมืองจากหมู่บ้านชาวม้ง อ.หางดง จ.เชียงใหม่ (ก), แม่พันธุ์พื้นเมืองจากบ้านแม่หมื่นใน ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง (ข), แม่พันธุ์พื้นเมืองจาก เผ่าเมี่ยน บ้านสันเจริญ อ.ท่าวังผา จ.น่าน (ค) และพ่อพันธุ์พื้นเมืองจากอ.หางดง จ.เชียงใหม่

ภาพที่ 4 สุกรพันธุ์พื้นเมือง อายุประมาณ 1-2 เดือนจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำมาคัดเลือกเป็นแม่พันธุ์และทดสอบการเจริญเติบโตจาก หมู่บ้านชาวอาข่า ม.อาผ่าพัฒนา ม.11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย(ก) และ ชาว กระเหรี่ยง บ้านแม่ยาง หมู่ 2 ต.หัวเมือง อ.เมืองปาน จ.ลำปาง (ข)

ภาพที่ 5 สุกรพ่อพันธุ์หมุยซาน (ก,ข) และสุกรแม่พันธุ์หมุยซานจากบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ จากฝูงปู่-ย่าพันธุ์ (ค,ง)

4.2 การจัดการและเลี้ยงดู

การจัดการคอก ทำการรวบรวมพันธุ์ไว้ ที่ฟาร์มสุกร ภาควิชาสัตวศาสตร์และสัตว์น้ำ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ่อและแม่พันธุ์อยู่ในคอกละหนึ่งตัว ส่วนสุกรเล็กอยู่ในคอกละ 4-5 ตัว ขึ้นกับขนาดของสุกร การให้อาหารพ่อแม่พันธุ์ เนื่องจากสุกรพื้นเมืองที่ได้มาจากชุมชนต่างๆ มีรูปร่างค่อนข้างผอมมาก จึงให้อาหารผสมเองโดยสูตรอาหารที่มีโปรตีนในระดับ 16 % ให้อาหารวันละ 2 กิโลกรัม (ตารางที่ 4) ส่วนสุกรพื้นเมืองหย่านมให้อาหารสำเร็จรูปที่มีปริมาณโปรตีนที่ 20 % เป็นเวลาสองสัปดาห์ เพื่อปรับสภาพสุกรพื้นเมืองที่มีขนาดเล็ก จากนั้นเปลี่ยนเป็นอาหารผสมเองโดยมีปริมาณโปรตีน 18 % และปรับเปลี่ยนอาหารเหลือปริมาณโปรตีนเหลือ 16 % ลงตามลำดับตามช่วงน้ำหนัก เพื่อให้มีความสมบูรณ์พันธุ์และเก็บข้อมูลเพื่อคัดเลือกไปเป็นพ่อพันธุ์ต่อไป นอกจากนี้ได้จัดทำวัคซีนปากเท้าเปื่อย (FMD), อหิวาต์สุกร, PRRS และจัดโปรแกรมการถ่ายพยาธิให้กับสุกรพื้นเมือง

ตารางที่ 4 สูตรอาหารปริมาณโปรตีน 16 % ที่ให้กับพ่อและแม่พันธุ์สุกร

ลำดับที่	วัตถุดิบอาหาร	จำนวน (กิโลกรัม)
1	ปลายข้าว	28.0
2	ข้าวโพดบดละเอียด	25.5
3	รำละเอียด	26.0
4	กากถั่วเหลือง (42% โปรตีน)	17.0
5	ปลาป่น (48% โปรตีน)	1.0
6	ไคแคลเซียมฟอสเฟต (CaHPO ₄)	0.5
7	หินแป้ง	1.5
8	เกลือ	0.35
9	พรีมิกซ์ แม่พันธุ์	0.20
	รวม	100

4.3 การผสมพันธุ์ตามแผนการพัฒนาสายพันธุ์สุกร

การพัฒนาพันธุ์สุกรในครั้งนี้มีจุดประสงค์ในการเลี้ยงบนพื้นที่สูงได้ดี คุณสมบัติของสุกรต้องเจริญเติบโตได้ดีโดยการเลี้ยงด้วยอาหารคุณภาพต่ำ มีภูมิคุ้มกันสูง มีจำนวนลูกต่อครอกมากขึ้น และที่สำคัญต้องมีสีดำ เพื่อให้ชาวเขาสามารถนำไปใช้กับวิถีของชุมชนบนพื้นที่สูงได้ ดังนั้น การพัฒนาสุกรสายแม่พันธุ์ จึงต้องเลือกสุกรพันธุ์พื้นเมืองที่ได้จากบนพื้นที่สูงแหล่งต่างๆ ซึ่งลักษณะของสุกรพื้นเมืองมีความคล้ายคลึงกัน แต่ยังมีข้อแตกต่างกันเล็กน้อย (ตารางที่ 3) โดยคำนึงถึงสีของสุกร ความทนทานต่ออาหารคุณภาพต่ำ ระบบภูมิคุ้มกันและการปรับตัวเข้ากับบนพื้นที่สูงได้ดี ในโครงการนี้ได้แบ่งแผนการผสมพันธุ์ ในปี 1 ได้เป็น 4 สาย ได้แก่

สายที่ 1 : แม่-พ่อพันธุ์ เหมยซาน 100 %

สายที่ 2 : แม่-พ่อพันธุ์พื้นเมือง 100 %

สายที่ 3 : แม่พันธุ์ เหมยซาน × พ่อพันธุ์พื้นเมือง

สายที่ 4 : แม่พันธุ์พื้นเมือง × พ่อพันธุ์เหมยซาน

สายที่ 1 เป็นพันธุ์หมอยาน เป็นการรักษาและคัดเลือก เพื่อนำไว้ใช้เป็นปู-ย่าพันธุ์ หลังจากทีโครงการวิจัยนี้ได้พัฒนาสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับแล้ว ได้ทำการผสมพันธุ์รายละเอียด ดังตารางที่ 5 และ 6 สายที่ 1 แม่-พ่อพันธุ์หมอยาน 100 % โครงการวิจัยนี้ได้รับอนุเคราะห์สายพันธุ์หมอยานมาจากบริษัท ได้พ่อพันธุ์มา 1 ตัวและได้แม่พันธุ์มา 2 ตัว และแม่พันธุ์ทั้งสองได้มีท้องมาจากการผสมในฝูงของหมอยานมาแล้ว ได้คลอดลูกดังรายละเอียดดัง ตารางที่ 5 ได้ลูกรวมทั้งสองแม่ออกมาเป็นตัวเมีย 6 ตัว และตัวผู้ 1 เลี้ยงจนกระทั่ง 35 วัน จึงหย่านม เพื่อใช้เป็นพ่อ-แม่พันธุ์ต่อไป จากการเลี้ยงดูสุกรพันธุ์หมอยาน สุกรตัวเมียมีความอ่อนแอมาก มี 2 ตัวมีอาการผิดปกติ ไม่สมบูรณ์ ทำให้ตาย 2 ตัว ส่วนอีก 1 ตัวเกิดอาการท้องร่วง เสียน้ำหนัก จึงมีลูกหมอยาน 100 % เหลือตัวเมีย 3 ตัวและตัวผู้ 1 ตัว ไว้ใช้ผสมพันธุ์ต่อไป ซึ่งต้องมีการเพิ่มจำนวนประชากรของฝูงพ่อ-แม่พันธุ์หมอยานแท้ ให้การผสมพันธุ์ไม่เกิดเลือดชิด และทำให้สุกรผิดปกติ เพื่อดำรงฝูงต่อไปได้

ตารางที่ 5 การผสมพันธุ์สายที่ 1 สุกรพันธุ์หมอยาน 100%

ลำดับที่	หมายเลขแม่พันธุ์	วันผสม	หมายเลขพ่อพันธุ์	วันที่คลอด	จำนวนลูก	
					เมีย	ผู้
1	M01 (หมอยาน)	-	หมอยาน 100%	6/12/2557	3	1
2	M02 (หมอยาน)	-	หมอยาน 100%	30/1/2558	3	-

ส่วนสายที่ 2 เป็นพันธุ์พื้นเมืองจากแหล่งต่างๆ ที่ได้ทำการรวบรวมพันธุ์มา ดังแสดงในตารางที่ 2 ได้อายุและแสดงอาการเป็นสัดแล้วจำนวน 2 รอบจึงทำการเริ่มผสมพันธุ์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 6 ทำการผสมแล้วจำนวน 3 แม่ รอคคลอด และกำลังทยอยผสมต่อเนื่อง การผสมพันธุ์ในสายที่ 2 เพื่อรักษาและคัดเลือกสายพันธุ์พื้นเมืองแท้จากต่างแหล่งกัน โดยนำมาเลี้ยงตั้งแต่หย่านมและจำกัดการให้อาหารที่โปรตีนต่ำ ศึกษาการเจริญเติบโต การต้านทานโรคและคัดเลือกเอามาใช้แม่-พ่อพันธุ์

ตารางที่ 6 การผสมพันธุ์สายที่ 2 ระหว่างสุกรพันธุ์พื้นเมืองที่ได้มาจากต่างแหล่ง

ลำดับ ที่	หมายเลขแม่ พันธุ์	วันผสม	หมายเลขพ่อพันธุ์	วันที่คลอด	จำนวนลูก	
					เมีย	ผู้
1	0101 (พื้นเมือง)	19/5/2558	0203 (พื้นเมือง)	กำลังรอคลอด		
2	0103 (พื้นเมือง)	5/7/2558	0207 (พื้นเมือง)	กำลังรอคลอด		
3	0506 (พื้นเมือง)	5/7/2558	0203 (พื้นเมือง)	กำลังรอคลอด		

ส่วนสายที่ 3 พันธุ์พื้นเมืองมาผสมข้ามสายพันธุ์ระหว่างแม่พันธุ์เหมยซานกับพ่อสุกรพันธุ์พื้นเมือง รายละเอียดดังตารางที่ 7 ซึ่งโครงการนี้มีแม่พันธุ์เริ่มต้น 2 ตัว และยังมีเพิ่มเติมจากลูกพันธุ์แท้ที่เกิดขึ้นในฟาร์ม สายที่ 3 ได้นำเอาพ่อพันธุ์พื้นเมืองมาผสมกับแม่พันธุ์เหมยซาน ซึ่งได้คลอดลูก G1 มา 1 ครอก ได้ตัวเมีย 7 ตัวและตัวผู้ 3 ตัว และมีความแข็งแรงสูง ไม่มีการสูญเสียจนกระทั่งหย่านม 35 วัน ได้เก็บข้อมูลการเจริญเติบโตของลูกผสม เพื่อใช้ในระบบการคัดเลือกโดยการทดสอบผลผลิต แม่พันธุ์ดังกล่าวหลังจากหย่านมแล้วทำการผสมกับพ่อพื้นเมืองต่อไป

ตารางที่ 7 การผสมพันธุ์สายที่ 3 ระหว่างสุกรแม่พันธุ์เหมยซานและพ่อพันธุ์พื้นเมือง

ลำดับ ที่	หมายเลขแม่ พันธุ์	วันผสม	หมายเลขพ่อพันธุ์	วันที่คลอด	จำนวนลูก	
					เมีย	ผู้
1	M01 (เหมยซาน)	6/1/2558	N01 (พื้นเมือง)	8/5/2558	7	3
2	M02 (เหมยซาน)	11/3/2558	N02 (พื้นเมือง)	5/7/258	8	4
3	M01 (เหมยซาน)	12/6/2558	207 (พื้นเมือง)	กำลังรอคลอด		

ส่วนสายที่ 4 เป็นการผสมระหว่างแม่พันธุ์พื้นเมืองกับพ่อพันธุ์เหมยซาน ได้นำแม่พันธุ์พื้นเมืองที่เคยให้ลูกมาแล้ว มาจากแหล่งต่างๆ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 3) ทอยยทำการผสมกับพ่อพันธุ์เหมยซาน ให้ได้ลูกผสม G1 ดังตารางที่ 8 ได้ผสมไปแล้วจำนวน 5 ตัว พบว่าระหว่างช่วงใกล้คลอดมีแม่พันธุ์ 2 ตัวเกิดการป่วยและตายไป จึงเหลือแม่ที่ให้ลูกผสม 3 ตัว มีลูกผสมจากแม่ที่ 1-3 เท่ากับ 12, 2 และ 11 ตัว ตามลำดับ ลูกทุกตัวมีความแข็งแรงดีมีน้ำหนักแรกเกิดไม่มาก ไม่มีการสูญเสียจนกระทั่งหย่านม 35 วัน ส่วนแม่พันธุ์ที่หย่านมแล้วจะทำการผสมกับพ่อพันธุ์เหมยซานต่อไป ซึ่งแม่สุกรพันธุ์พื้นเมือง N02 และ 03 มีอาการป่วยตาย หลังจากการผ่าซากพบว่าสาเหตุการตายเนื่องมาจากปอดมีเนื้อขาว มีอาการติดเชื้อที่ปอด ทำให้ตาย

ตารางที่ 8 การผสมพันธุ์สายที่ 4 ระหว่างสุกรแม่พันธุ์พื้นเมืองและพ่อพันธุ์เหมยซาน

ลำดับ ที่	หมายเลขแม่ พันธุ์	วันผสม	หมายเลขพ่อพันธุ์	วันที่คลอด	จำนวนลูก	
					เมีย	ผู้
1	N01 (พื้นเมือง)	22/1/2558	M03 (เหมยซาน)	16/5/2558	4	8
2	N02 (พื้นเมือง)	22/1/2558	M03 (เหมยซาน)	แม่ป่วยตาย	-	-
3	N03 (พื้นเมือง)	28/1/2558	M03 (เหมยซาน)	แม่ป่วยตาย	-	-
4	N04 (พื้นเมือง)	25/12/2558	M03 (เหมยซาน)	19/4/2558	4	7
5	N05 (พื้นเมือง)	18/2/2558	M03 (เหมยซาน)	15/5/2558	1	1

ในช่วงการทดสอบได้รับพ่อพันธุ์ที่เป็นลูกผสมระหว่างพันธุ์เหมยซานกับดูรีอก จำนวน 2 ตัว จากศูนย์บำรุงพันธุ์สัตว์เชียงใหม่ กรมปศุสัตว์ ซึ่งปรับปรุงพันธุ์สุกรลูกผสมข้ามระหว่างพันธุ์เหมยซานกับดูรีอก จนได้พ่อพันธุ์ที่มีลักษณะสีดำ มีการเจริญเติบโตที่ดี จึงนำมาทดสอบผสมข้ามโดยใช้แม่พันธุ์พื้นเมือง และใช้พ่อพันธุ์เหมยซานxดูรีอก เพื่อต้องการข้อมูลพื้นฐานในการทดสอบลูกที่เกิดขึ้น เป็นแนวทางในการปรับปรุงพันธุ์ และประหยัดเวลาในการเลือกใช้พ่อพันธุ์ที่ดี โดยใช้แม่พันธุ์เป็นพันธุ์พื้นเมืองโดยต้องการความทนทานต่อสภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น โดยให้มีเลือดพันธุ์พื้นเมืองสูงถึง 50 % ได้ทำการผสมพันธุ์แล้วทั้งหมด 5 แม่ (ตารางที่ 9) กำลังรอคลอดและทดสอบลูก และดูการกระจายตัวของประชากรต่อไป

ตารางที่ 9 การผสมพันธุ์ระหว่างสุกรแม่พันธุ์พื้นเมืองและพ่อพันธุ์เหมยซานxดูรีอก

ลำดับ ที่	หมายเลขแม่ พันธุ์	วันผสม	หมายเลขพ่อพันธุ์	วันที่คลอด	จำนวนลูก	
					เมีย	ผู้
1	0205 (พื้นเมือง)	19/5/2558	4878 (เหมยซานxดูรีอก)	กำลังรอคลอด		
2	0102 (พื้นเมือง)	5/6/2015	4878 (เหมยซานxดูรีอก)	กำลังรอคลอด		
3	0206 (พื้นเมือง)	11/6/2558	4878 (เหมยซานxดูรีอก)	กำลังรอคลอด		
4	0202 (พื้นเมือง)	26/6/2015	4878 (เหมยซานxดูรีอก)	กำลังรอคลอด		
5	0208 (พื้นเมือง)	10/7/2558	4878 (เหมยซานxดูรีอก)	กำลังรอคลอด		

ภาพที่ 6 การผสมข้ามพันธุ์ระหว่างแม่สุกรพันธุ์พื้นเมืองและพ่อพันธุ์หมวยซาน ด้วยการผสมจริง (ก) และแม่พันธุ์พื้นเมืองที่ตั้งท้องแล้ว (ข)

4.4 ลักษณะการให้ผลผลิต และการเจริญเติบโตของลูกสุกรและสุกรทดสอบ

4.4.1 จากสายที่ 1 : แม่-พ่อพันธุ์ เหมยซาน 100 % ได้คลอดลูกออกมาจำนวน 2 ครอก ได้บันทึกข้อมูลลักษณะของลูกสุกรด้านต่างๆ ทั้งจำนวนตัวนม การเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (ADG) รายละเอียดดังตารางที่ 10 พบว่าลูกพันธุ์แท้ของเหมยซานที่เกิดมีจำนวนตัวนมมาก โดยเฉลี่ย 18 ตัว มีน้ำหนักตัวแรกเกิดสูงเฉลี่ย 1.09 กก. และน้ำหนักหย่านมสูงเฉลี่ย 5.51 กก. มีอัตราการเจริญเติบโตต่อวันจากระยะหย่านมถึงอายุ 5 เดือนประมาณ 0.37 กก. (ตารางที่ 10, ภาพที่ 7 และ 8)

ตารางที่ 10 ลักษณะของลูกสุกรสายที่ 1 แม่-พ่อพันธุ์ เหมยซาน 100 %

ลำดับ ที่	เบอร์หมู	เบอร์ แม่	วันที่คลอด	เพศ	จำนวนตัว นม	น้ำหนัก แรกเกิด (กิโลกรัม)	น้ำหนัก หย่านม (กิโลกรัม)	ADG หย่านมถึง 5เดือน (g/วัน)
1	1102	M01	6/12/2557	เมีย	8:9	1.1	2.52	ตาย
2	1104	M01	6/12/2557	เมีย	9:10	1.0	6.00	0.54
3	1106	M01	6/12/2557	เมีย	8:9	1.1	4.72	0.30
4	1101	M01	6/12/2557	ผู้	8:7	1.1	5.58	0.35
ค่าเฉลี่ย					8.25:8.75	1.08	4.71	0.40
5	1220	M02	31/1/2558	เมีย	8:9	1.04	5.78	0.35
6	1206	M02	31/1/2558	เมีย	9:9	1.24	7.10	ตาย
7	1204	M02	31/1/2558	เมีย	9:9	0.98	6.04	ตาย
ค่าเฉลี่ย					8.7:9	1.09	6.31	0.35

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

4.4.2 การทดสอบการเจริญเติบโตของพันธุ์พื้นเมือง ที่ได้นำลูกสุกรพันธุ์พื้นเมืองจากแหล่งต่างๆ ทั้ง 5 แหล่ง (ตารางที่ 11-15) เพื่อนำมาทดสอบการให้ผลผลิตด้านต่างๆ เช่น จำนวนแต่นม การเจริญเติบโต ซึ่งได้ทยอยทดสอบและเก็บข้อมูล ขณะนี้สุกรมีอายุอยู่ในช่วง 4-8 เดือน สามารถนำไปเป็นพ่อแม่พันธุ์เพื่อใช้ผลิตพ่อพันธุ์พื้นเมืองและผสมข้ามกับพันธุ์หมุยชาน จากการเก็บข้อมูลพบว่าจำนวนแต่นมของพันธุ์พื้นเมืองจากทุกแหล่ง มีจำนวนแต่นมเฉลี่ยอยู่ในช่วง 9.92-10.75 เต้า มีน้ำหนักหย่านมจากแม่พันธุ์ที่เลี้ยงในระบบการเลี้ยงบนที่สูง มีอาหารอย่างจำกัด จึงทำให้น้ำหนักหย่านมน้อยมาก โดยเฉลี่ย 2.02-2.99 กิโลกรัมเท่านั้น หลังจากนั้นนำมาเลี้ยงในฟาร์มทดลองด้วยอาหารที่มีโปรตีน 16% ทำให้มีอัตราการเจริญเติบโตต่อวันโดยเฉลี่ย 0.28-0.36 กิโลกรัมต่อวัน ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพการเลี้ยงบนที่สูง

ตารางที่ 11 สุกรพันธุ์พื้นเมืองที่นำมาทดสอบเพื่อใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์ จากบ้านแม่หมีใน ต.หัวเมือง อ.เมือง ปาน จ.ลำปาง

ลำดับที่	เบอร์หู	เพศ	จำนวนแต่นม ชาย:ขวา(รวม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)	ADG หย่านมถึง 6 เดือน (g/วัน)
1	0101	เมีย	5:6 (11)	2.40	0.35
2	0102	เมีย	5:5 (10)	2.50	0.33
3	0103	เมีย	7:6 (13)	2.20	0.41
4	0104	ผู้	5:4 (9)	1.60	0.17
ค่าเฉลี่ย			5.5:5.25 (10.75)	2.02	0.32

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

ตารางที่ 12 สุกรพันธุ์พื้นเมืองที่นำมาทดสอบเพื่อใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์ จากชาวมูเซอ บ้านไร่มุเซอ (ไร่กลาง) หมู่ 4 ต.หัวเมือง อ.เมือง จ.ลำปาง

ลำดับที่	เบอร์หู	เพศ	จำนวนแต่นม ชาย:ขวา (รวม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)	ADG หย่านมถึง 5 เดือน (g/วัน)
1	0401	ผู้	5:5 (10)	2.22	0.21
2	0402	เมีย	6:5 (11)	2.60	0.30
3	0403	ผู้	6:6 (12)	1.98	0.21
4	0404	เมีย	5:5 (10)	2.40	0.30
5	0406	เมีย	5:5 (10)	2.50	0.34
6	0408	เมีย	5:5 (10)	3.02	0.34
ค่าเฉลี่ย			5.3:5.2 (10.5)	2.45	0.28

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

ตารางที่ 13 สุกรพันธุ์พื้นเมืองที่ได้นำมาทดสอบเพื่อใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์ จากเผ่าเมียน บ้านสันเจริญ อ.ท่าวัง
ผา จ.น่าน

ลำดับที่	เบอร์หู	เพศ	จำนวนเต้านม ซ้าย:ขวา (รวม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)	ADG หย่านมถึง 6 เดือน (g/วัน)
1	0201	เมีย	5:5 (10)	4.50	0.34
2	0202	เมีย	5:5 (10)	3.40	0.44
3	0203	ผู้	5:5 (10)	3.00	0.22
4	0205	เมีย	5:5 (10)	2.90	0.41
5	0206	เมีย	6:5 (11)	2.50	0.36
6	0207	ผู้	5:5 (10)	2.90	0.31
7	0208	เมีย	5:5 (10)	1.70	0.41
ค่าเฉลี่ย			5.1:5.0 (10.1)	2.99	0.36

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

ตารางที่ 14 สุกรพันธุ์พื้นเมืองนำมาทดสอบเพื่อใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์จากชาวอาข่า หมู่บ้านอาผ่าพัฒนา หมู่
11 ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย

ลำดับที่	เบอร์หู	เพศ	จำนวนเต้านม ซ้าย:ขวา (รวม)	น้ำหนักเข้า ฟาร์ม (กิโลกรัม)	น้ำหนักปัจจุบัน (กิโลกรัม)	ADG ระหว่าง 2 เดือน (g/วัน)
1	0301	ผู้	5:5 (10)	8.56	53.0	0.32
2	0304	เมีย	5:5 (10)	8.18	61.4	0.38
3	0306	เมีย	5:5 (10)	13.02	72.24	0.42
ค่าเฉลี่ย			5:5 (10)	9.92	62.20	0.37

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

ตารางที่ 15 สุกรพันธุ์พื้นเมืองนำมาทดสอบเพื่อใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์จากชาวลาหู่ บ้านบ่อไคร้ ต.ปางมะผ้า อ.ปางมะผ้า จ.แม่ฮ่องสอน

ลำดับที่	เบอร์หู	เพศ	จำนวนแตนม ซ้าย:ขวา (รวม)	น้ำหนักเข้า ฟาร์ม (กิโลกรัม)	น้ำหนักปัจจุบัน (กิโลกรัม)	ADG ระหว่าง 2 เดือน (g/วัน)
1	0502	เมีย	5:5 (10)	6.12	38.6	0.51
2	0504	เมีย	5:6 (11)	9.14	40.8	0.49
3	0506	เมีย	5:5 (10)	10.84	41.4	0.48
ค่าเฉลี่ย			5:5.3 (10.3)	8.70	40.27	0.49

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

ตารางที่ 16 ลูกสุกรจำนวน 10 ตัวที่เกิดจากแม่พันธุ์หมยซาน (M01) x พ่อพันธุ์พื้นเมือง (N01)

ลำดับ	เบอร์หู	เพศ	จำนวนตัว ซ้าย:ขวา (รวม)	น้ำหนักแรกเกิด (กิโลกรัม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)	น้ำหนักที่ 86 วัน (กิโลกรัม)
1	3103	ผู้	7:8 (15)	1.12	6.4	21.0
2	3105	ผู้	6:8 (14)	1.20	7.5	20.2
3	3107	ผู้	7:8 (15)	0.92	5.0	14.0
4	3102	เมีย	8:9 (17)	1.10	7.6	20.6
5	3104	เมีย	7:8 (15)	1.04	7.0	20.7
6	3106	เมีย	9:9 (18)	0.94	7.0	15.3
7	3108	เมีย	8:8 (16)	0.76	9.8	28.0
8	3110	เมีย	7:7 (14)	1.04	6.4	22.6
9	3112	เมีย	8:8 (16)	1.12	4.0	13.5
10	3114	เมีย	7:7 (14)	1.14	5.0	18.2
ค่าเฉลี่ย			7.4:8 (15.8)	1.04	6.57	19.41

หมายเหตุ: ADG ; Average Daily Gain

4.4.3 สายที่ 3 และ 4 เป็นการผสมข้ามระหว่างพันธุ์พื้นเมืองและหมยซาน ซึ่งสลับพ่อแม่ลักษณะภายนอกและการเจริญเติบโตของลูกผสม G1 เกิดจากแม่พันธุ์หมยซาน (M01) x พ่อพันธุ์พื้นเมือง (N01) (ตารางที่ 16) ให้ลูกต่อครอกเท่ากับ 10 ตัว มีน้ำหนักแรกเกิดเฉลี่ย 1.04 กก.ต่อตัว น้ำหนักหย่านมเฉลี่ย 6.57 กก.ต่อตัว มีจำนวนแตนมเฉลี่ย 15.8 เต้าต่อตัว ซึ่งมีมากกว่าพันธุ์พื้นเมืองถึง 50 % ทั้งการเจริญเติบโตโดยเฉลี่ยสูงกว่าพันธุ์พื้นเมือง ส่วนลูกที่เกิดจากแม่พันธุ์หมยซาน (M02) x พ่อพันธุ์พื้นเมือง (N02) ได้ลูกทั้งหมด 12 ตัว เป็นตัวเมีย 8 ตัว ตัวผู้ 4 ตัว มีน้ำหนักแรกคลอดเฉลี่ย 1.06 กก. มีจำนวนแตนมเฉลี่ย 15.42 เต้าต่อตัว แต่น้ำหนักหย่านมค่อนข้างต่ำ 4.66 กก.ต่อตัว เนื่องจากแม่มีอาการป่วยไม่กินอาหาร จึงทำให้น้ำนมน้อยลูกหย่านมมีน้ำหนักน้อย (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ลูกสุกรจำนวน 12 ตัวที่เกิดจากแม่พันธุ์หมยซาน (M02) x พ่อพันธุ์พื้นเมือง (N02)

ลำดับ	เบอร์หู	เพศ	จำนวนเต้า ซ้าย:ขวา (รวม)	น้ำหนักแรกเกิด (กิโลกรัม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)
1	3201	ผู้	7:8 (15)	0.75	4.8
2	3203	ผู้	6:8 (14)	1.2	3.0
3	3205	ผู้	7:8 (15)	1.25	5.8
4	3207	ผู้	8:9 (17)	1.35	5.6
5	3202	เมีย	7:8 (15)	1.4	3.8
6	3204	เมีย	9:9 (18)	0.95	7.8
7	3206	เมีย	8:8 (16)	0.85	4.8
8	3208	เมีย	7:7 (14)	1.15	ตาย
9	3210	เมีย	7:8 (15)	1.05	2.8
10	3212	เมีย	7:9 (16)	1.25	3.6
11	3214	เมีย	8:8 (16)	0.75	3.8
12	3216	เมีย	7:7 (14)	0.75	5.5
ค่าเฉลี่ย			7.33:8.08 (15.42)	1.06	4.66

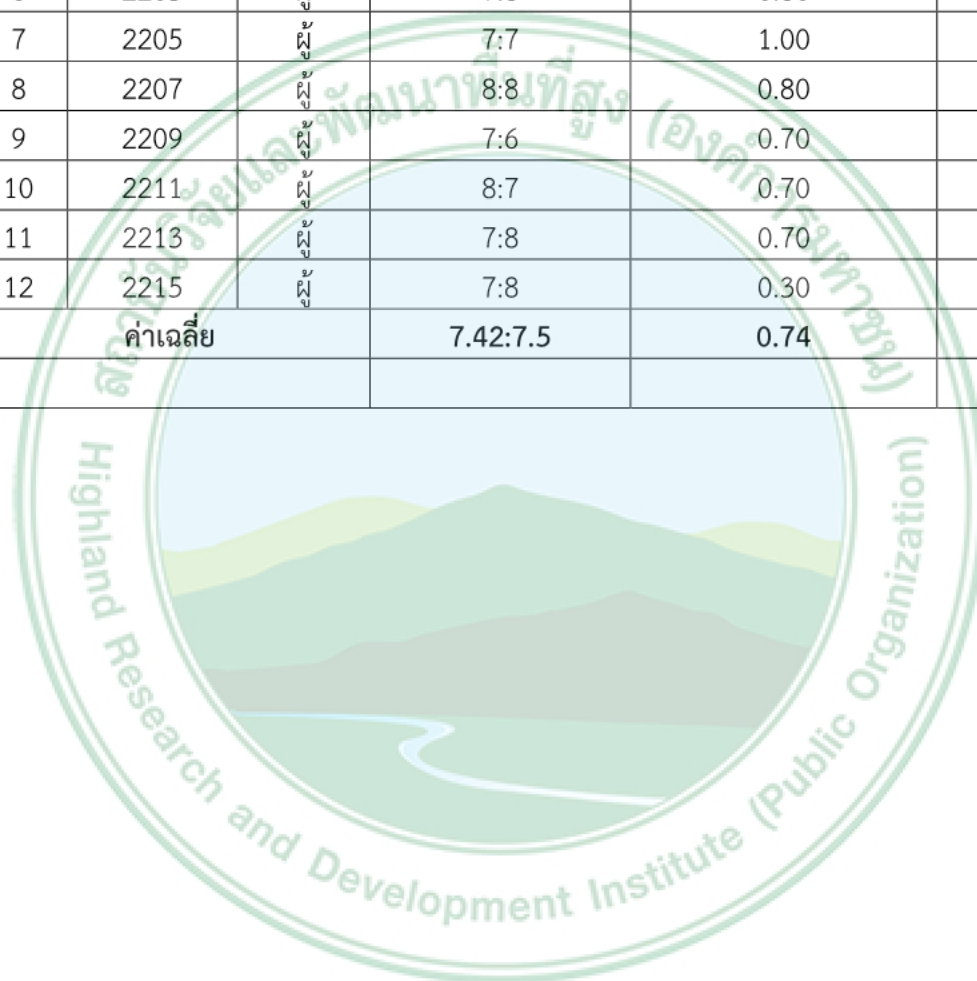
ส่วนลูก G1 ที่เกิดจากแม่พันธุ์พื้นเมือง x พ่อพันธุ์เหมยซาน (ตารางที่ 18-19) ให้ลูกต่อครอกเท่ากับ 11 ตัว น้ำหนักลูกแรกเกิดโดยเฉลี่ย 0.81 กก.ต่อตัว และน้ำหนักหย่านมโดยเฉลี่ย 4.05 กก.ต่อตัว มีจำนวนเต้านมโดยเฉลี่ย 14.5 เต้า ส่วนแม่ที่ 2 ได้ลูกจำนวน 12 ตัว น้ำหนักลูกแรกเกิดโดยเฉลี่ย 0.74 กก.ต่อตัว และน้ำหนักหย่านมโดยเฉลี่ย 8.82 กก.ต่อตัว มีจำนวนเต้านมโดยเฉลี่ย 15 เต้า พบว่าแม่พันธุ์พื้นเมืองมีน้ำหนักน้อยกว่าแม่เหมยซาน การเลี้ยงลูกแม่เหมยซานให้น้ำหนักลูกที่แรกเกิดและหย่านมดีกว่าแม่พันธุ์พื้นเมือง แต่พฤติกรรมความเป็นแม่ของทั้งสองสายพันธุ์มีนิสัยดี ไม่ทับลูก ให้ลูกกินนมตลอด แม่พันธุ์พื้นเมืองมีพฤติกรรมหวงลูกมากกว่าพันธุ์เหมยซาน ซึ่งมีความคุ้นชินกับคนเลี้ยงได้มากกว่า

ตารางที่ 18 ลูกสุกรจำนวน 11 ตัวที่เกิดจากแม่พันธุ์พื้นเมือง (N01) x พ่อพันธุ์เหมยซาน (M03)

ลำดับ	เบอร์หู	เพศ	จำนวนเต้านม ซ้าย:ขวา(รวม)	น้ำหนักแรกเกิด (กิโลกรัม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)	น้ำหนักที่ 86 วัน (กิโลกรัม)
1	2101	ผู้	7:8 (15)	0.90	2.8	16.4
2	2103	ผู้	7:8 (15)	0.70	4.6	22.2
3	2105	ผู้	7:7 (14)	0.95	4.4	20.4
4	2107	ผู้	6:8 (14)	0.95	2.4	18.0
5	2109	ผู้	7:8 (15)	0.65	5.2	19.2
6	2111	ผู้	7:7 (14)	0.80	4.0	16.0
7	2113	ผู้	7:8 (15)	0.90	4.0	21.2
8	2102	เมีย	7:8 (15)	0.85	3.4	17.6
9	2104	เมีย	8:8 (16)	0.70	4.2	23.8
10	2106	เมีย	7:6 (13)	0.60	3.8	22.0
11	2108	เมีย	8:7 (15)	0.90	5.8	26.0
ค่าเฉลี่ย			7:7.5 (14.5)	0.81	4.05	20.25

ตารางที่ 19 ลูกสุกรจำนวน 12 ตัวที่เกิดจากแม่พันธุ์พื้นเมือง (N04) x พ่อพันธุ์หมยซาน (M03)

ลำดับ	เบอร์หู	เพศ	จำนวนแตนม ซ้าย:ขวา	น้ำหนักแรกเกิด (กิโลกรัม)	น้ำหนักหย่านม (กิโลกรัม)
1	2202	เมีย	7:8	0.80	8.45
2	2204	เมีย	8:8	0.90	10.2
3	2206	เมีย	7:7	0.70	8.35
4	2208	เมีย	8:7	0.60	9.55
5	2201	ผู้	8:8	0.90	10.35
6	2203	ผู้	7:8	0.80	8.25
7	2205	ผู้	7:7	1.00	11.0
8	2207	ผู้	8:8	0.80	9.00
9	2209	ผู้	7:6	0.70	8.10
10	2211	ผู้	8:7	0.70	6.90
11	2213	ผู้	7:8	0.70	9.00
12	2215	ผู้	7:8	0.30	7.40
ค่าเฉลี่ย			7.42:7.5	0.74	8.82

ภาพที่ 7 แม่พันธุ์พื้นเมืองให้ลูกผสมข้ามกับพ่อเหมยซาน จำนวน 11 ตัว (ก) ลูกผสม G1 (พื้นเมือง x เหมยซาน) ขณะหย่านม (ข) ลูกเหมยซานแท้ก่อนหย่านม (ค)

ภาพที่ 8 สุกรพันธุ์หมุยซาน 100 % อายุ 6 เดือน ที่เกิดขึ้นในฟาร์ม

ภาพที่ 9 สุกรรุ่น G1 ที่เกิดจากแม่พันธุ์หมุยซานผสมกับพ่อพันธุ์พื้นเมือง อายุ 4 เดือน

ภาพที่ 10 ลูกสุกรรุ่น G1 ที่เกิดจากแม่พันธุ์พื้นเมืองผสมกับพ่อพันธุ์หมุยซาน อายุ 5 เดือน

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. ได้ลูกเหมยซานพันธุ์แท้ จากแม่พันธุ์ 2 ตัวให้ลูก ตัวเมียจำนวน 6 ตัว และตัวผู้จำนวน 1 ตัว เพื่อรักษาฝูงสุกรเหมยซานพันธุ์แท้
2. การทดสอบสายที่ 2 สุกรพื้นเมืองพันธุ์แท้ ได้มาจาก 5 แหล่ง ได้นำลูกสุกรหลังหย่านมาทดสอบเพื่อคัดเลือกในการเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ต่อไป จำนวน 30 ตัว ขณะนี้มีส่วนหนึ่งอายุและพบการเป็นสัดแล้วจำนวน 2 รอบ จึงเข้าสู่โปรแกรมผสมพันธุ์กับพ่อเหมยซานแล้ว จำนวน 5 ตัว
3. แผนการผสมข้ามในสายที่ 3 แม่พันธุ์เหมยซานผสมกับพ่อพันธุ์พื้นเมือง ได้ลูกรุ่น G 1 มาจำนวน 2 ครอก มีจำนวน 10 ตัว น้ำหนักแรกคลอดเฉลี่ย 1.04 กก.ต่อตัว น้ำหนักหย่านเฉลี่ย 6.57 กก. มีจำนวนแต่นมเฉลี่ย 15.8 เต้า และให้ลูกทั้งหมด 12 ตัว เป็นตัวเมีย 8 ตัว ตัวผู้ 4 ตัว มีน้ำหนักแรกคลอดเฉลี่ย 1.06 กก. ลูกที่เกิดขึ้นมา รุ่น G1 มีจำนวนแต่นมเฉลี่ย 15.42 เต้าต่อตัว แต่น้ำหนักหย่านมค่อนข้างต่ำ 4.66 กก.ต่อตัว เนื่องจากแม่มีอาการป่วยไม่กินอาหาร ซึ่งจำนวนแต่นมของลูกรุ่น G1 มีมากกว่าพันธุ์พื้นเมืองถึง 50 %
4. แผนการผสมข้ามในสายที่ 4 ได้ทำการผสมไว้จำนวน 5 แม่ มีแม่ป่วยตายจำนวน 2 ตัว คลอดแล้ว 3 แม่ ลูกครอกแรกที่เกิดจากแม่พันธุ์พื้นเมือง x พ่อพันธุ์เหมยซาน ให้ลูกต่อครอกเท่ากับ 11 ตัว น้ำหนักลูกแรกเกิดโดยเฉลี่ย 0.81 กก.ต่อตัว และน้ำหนักหย่านมโดยเฉลี่ย 4.05 กก.ต่อตัว มีจำนวนแต่นมโดยเฉลี่ย 14.5 เต้า ส่วนแม่ที่ 2 ได้ลูกจำนวน 12 ตัว น้ำหนักลูกแรกเกิดโดยเฉลี่ย 0.74 กก.ต่อตัว และน้ำหนักหย่านมโดยเฉลี่ย 8.82 กก.ต่อตัว มีจำนวนแต่นมโดยเฉลี่ย 15 เต้า พบว่าแม่พันธุ์พื้นเมืองมีน้ำหนักน้อยกว่าแม่เหมยซาน การเลี้ยงลูกแม่เหมยซานให้น้ำหนักลูกที่แรกเกิดและหย่านมดีกว่าแม่พันธุ์พื้นเมือง